

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/292/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215200002
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2215200002.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v spore žalobkyne: Y. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, E., zastúpená JUDr. Milanom Bányim, advokátom, so sídlom Námestie Bélu Bartóka 5, Veľký Meder, proti žalovanému: S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX/XX, Q., zastúpený Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, G., o zaplatenie 11.900 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 19. februára 2019, č.k. 5C/1/2015-95, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobkyni 11.900 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 11.900 eur od 18.10.2014 do zaplatenia, do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a v časti zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 3,05% ročne zo sumy 11.900 eur od 17.10.2014 do zaplatenie žalobu zamietol (výrok II.). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovanému uložil zaplatiť žalobkyni trovy konania v plnej výške, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (výrok III. a IV.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 558, § 559 ods. 1 a 2, § 657 a § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi stranami sporu bola uzavretá kúpna zmluva o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti dňa 24.09.2014, ktorou sa v článku IV. zaviazal žalovaný zaplatiť kúpnu cenu 39.900 eur s tým, že prvú splátku vo výške 20.000 eur vyplatí priamym vkladom na účet predávajúceho a druhú čiastku kúpnej ceny 19.900 eur vyplatí bezhotovostným bankovým prevodom alebo priamym vkladom na účet predávajúceho do troch pracovných dní po povolení vkladu vlastníckych práv na liste vlastníctva. Uznaním záväzku a dohody o zaplatení pohľadávky spísanej dňa 10.10.2014 žalovaný uznal pohľadávku žalobkyne vo výške 11.900 eur, ktorú sa zaviazal zaplatiť do 17.10.2014 priamym vkladom na účet žalobkyne. Na základe vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že žalovaný naďalej dlhuje žalobkyni 11.900 eur, ako nedoplatok na kúpnej cene dojednanej pri predaji nehnuteľností vo vlastníctve žalobkyne, ktorú nezaplatil ani v dodatočnej lehote uznaním dlhu ku dňu 17.10.2014, čím sa dostal do omeškania dňom nasledujúcim - 18.10.2014. V zmysle § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka súd priznal žalobkyni úroky z omeškania v zmysle § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 5,05% ročne z dlžnej sumy až do zaplatenia. Žalobkyňa si uplatnila úrok z omeškania vo výške 8,50%, na základe čoho vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalovaný v podanom odpore proti platobnému rozkazu žiadal

povolenie splátok na úhradu dlhu vo výške 200 eur mesačne, pričom poukázal na svoju zlú finančnú situáciu. K tvrdeniam doložil výplatnú pásku za mesiac marec 2016, z ktorej vyplýva jeho čistý príjem 657,36 eur. Súd dospel k záveru, že správanie sa žalovaného svedčí o jeho neserióznosti, nakoľko pokiaľ tento tvrdil, že je schopný zaplatiť dlh v mesačných splátkach, minimálne mohol splácať dlh od podania odporu proti platobnému rozkazu dňa 18.08.2015, čím by bola podstatná časť dlhu uhradená do vyhlásenia rozsudku. Žalovaný jednoznačne neprejavil žiadny vážny záujem na plnení splátok, a preto súd nepovažoval za opodstatnené povolenie splátok po uplynutí štyroch rokov od uzavretia kúpnej zmluvy, a preto len predĺžil lehotu na plnenie na pätnásť dní od právoplatnosti rozsudku, kedy bude mať žalovaný dostatok času zabezpečiť si finančné prostriedky na zaplatenie zostatku kúpnej ceny z nehnuteľností, ktorú užíva už štyri roky.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti vyhovenia žalobe a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktoré odôvodnil tým, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, ktoré doteraz neboli uplatnené, čím napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej namietol, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko na vytyčený termín pojednávania dňa 19.02.2019, na ktorom došlo k vyhláseniu napadnutého rozsudku, sa dostať nemohol z dôvodu choroby, o čom súd bezodkladne informoval a doložil kópiu práceneschopnosti. Uviedol, že so žalobkyňou uzavreli dohodu o doplatení sumy 11.900 eur, ale nakoľko mal exekúcie, o čom ju informoval, žiadal ju o uhradenie zvyšnej sumy formou splátok až do času, kým mu bude poskytnutý úver, s čím žalobkyňa nesúhlasila a oznámila mu, že to bude riešiť súdnou cestou. Z tohto dôvodu splátky ani neriešil a čakal na rozhodnutie súdu, ktorý žiadal, aby mu boli umožnené splátky. Banku opätovne žiadal o úveru, ale tým, že nebol vysporiadaný pozemok, banka mu úver neschválila. Žalobkyňa pri predaji nehnuteľností mu ústne prisľúbila, že mu poskytne ako kompenzáciu náhradný pozemok, aby sa vec doriešila. Nakoľko tak neurobila, nemá inú možnosť, len zvýšnú sumu uhradiť formou splátok. Zdôraznil, že nemá záujem konať účelovo, ako tvrdí žalobkyňa a už v žiadnom prípade nemá záujem robiť obštrukcie. Súčasne poukázal na konanie žalobkyne, ktorá ho pri predaji uviedla do omylu, že dom je po celkovej rekonštrukcii, čo nebola pravda, a čo zistil až po čase, nakoľko vady neboli pri obhliadke ešte viditeľné. Dom je napadnutý plesňou, má nefunkčné kúrenie, je napadnutý celý vlhkosťou, čo postupne musí dávať do poriadku zo svojich prostriedkov.

4. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Poukázala na to, že žalovaný vo veci nepodal ani riadny odpor proti platobnému rozkazu, nakoľko v ňom uviedol len dôvod nesplnenie dlhu (nevyhovujúcu finančnú situáciu), a teda nebola splnená zákonná podmienka odôvodnenia odporu vo veci samej. Žalovaný v odpore neuviedol žiadne adekvátne tvrdenia spochybňujúce opodstatnenosť povinnosti uloženej v platobnom rozkaze a v rozsudku, práve naopak, z obsahu podaného odvolania vyplýva, že nárok žalobkyne uznáva. Pokiaľ by chcel žalovaný predmetnú sumu splácať v splátkach, tak už mohol tak dávno urobiť od vydania platobného rozkazu.

5. K vyjadreniu žalobkyne sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý zotrval na dôvodoch obsiahnutých v jeho odvolaní. Poukázal na to, že keby žalobkyňa od samého začiatku súhlasila s mesačnými splátkami, dlh už mohol byť vyrovnaný.

6. K vyjadreniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť, pričom poukázala na obsah svojho predchádzajúceho vyjadrenia.

7. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), na nariadenom odvolacom pojednávaní preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých častiach vecne správny.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 5C/1/2015 je zaplatenie sumy 11.900 eur s príslušenstvom. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie žalovanému uložil zaplatiť žalobkyňi 11.900 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 11.900 eur

od 18.10.2014 do zaplattenia, do pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a v časti zaplattenia úrokov z omeškania vo výške 3,05% ročne zo sumy 11.900 eur od 17.10.2014 do zaplattenie žalobu zamietol (výrok II.). O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalovanému uložil zaplatiť žalobkyni trovy konania v plnej výške, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (výrok III. a IV.).

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnoti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti vyhovenia žalobe a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

10. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal námietkou odvolateľa, že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 365 ods. 1 písm. b) CSP].

11. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú odvolateľom namietanú procesnú vadu zmätočnosti, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

12. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

13. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Civilný sporový poriadok upravujúci postup súdu a strán v konaní ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu v prípade nariadenia pojednávania predvolanie doručiť strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 178 ods. 2 CSP). Ak strany alebo ich zástupcovia neboli riadne predvolaní alebo im predvolanie na pojednávanie bolo doručené v lehote kratšej ako päť dní pred pojednávaním a na pojednávanie sa nedostavili, pojednávanie sa v ich neprítomnosti vykonať nemôže a súd pojednávanie z tohto dôležitého dôvodu odročí.

14. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 19.02.2019, na ktoré bol žalovaný riadne predvolaný, a to napriek tomu, že žalovaný dňa 15.02.2019 doručil súdu žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu práceneschopnosti, pričom k žiadosti o odročenie pojednávania doručil i fotokópiu potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti.

15. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie nepostupoval správne a svojim procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom odvolací súd dospel k záveru, že uvedený nedostatok je možné napraviť v konaní pred odvolacím súdom tak, že odvolací súd vec prejednal na odvolacom pojednávaní, na ktoré predvolal strany, resp. ich zástupcov.

16. Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené [§ 365 ods. 1 písm. g) CSP].

17. Podľa § 366 písm. d) CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

18. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalovaný sa vo veci prvýkrát vyjadroval v rámci podaného odporu proti platobnému rozkazu, v ktorom žiadnym spôsobom nespochybnil dôvodnosť nároku žalobkyne, ale žiadal len o umožnenie splatenia dlžnej sumy v splátkach. Súd prvej inštancie vyhodnotil odpor žalovaného ako vecne odôvodnený, s ktorým záverom odvolací súd vzhľadom na dĺžku konania, ako aj rozdielnu rozhodovaciu činnosť tak okresných, krajských, ako aj najvyššieho súdu, nemá dôvod polemizovať, a teda je potrebné vychádzať z toho, že podaným odporom došlo k zrušeniu platobného rozkazu.

19. Žalovaný v žiadnom zo svojich podaní nenamietal vecnú opodstatnenosť žaloby, poukazoval len na svoju finančnú situáciu, ktorá mu neumožňuje uhradiť žalovanú pohľadávku naraz, ale požadoval umožnenie jej zaplatenia v splátkach. Ani v predchádzajúcom odvolaní žalovaného, na základe ktorého došlo k zrušeniu prvého rozsudku súdu prvej inštancie, žalovaný netvrdil, že by predmet kúpy mal mať vady, prípadne že by mal byť zo strany žalobkyne uvedený do omylu, uvedené tvrdil až v ostatnom odvolaní.

20. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že prostriedky procesnej obrany spochybňujúce opodstatnenosť pohľadávky žalobkyne mohol uplatniť žalovaný ešte v konaní pred súdom prvej inštancie, s prihliadnutím na čo ich už ako odvolací dôvod nemožno použiť v odvolaní proti prvoinštančnému rozsudku. Čo sa týka odvolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP], tak uvedené žalovaný žiadnym spôsobom nekonkretizoval a odvolací súd nezistil ani jeho opodstatnenosť.

21. Pretože odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotno-právne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku.

22. Predmetom žaloby bolo zaplatenie zvyšku kúpnej ceny na základe uzatvorenej kúpnej zmluvy, ktorou predávajúca - žalobkyňa predala kupujúcemu - žalovanému nehnuteľnosti označené v čl. II zmluvy za dohodnutú kúpnu cenu 39.900 eur (čl. III. zmluvy) za dojednaných podmienok zaplatenia kúpnej ceny (čl. IV. zmluvy). Kúpna zmluva bola stranami podpísaná dňa 24.09.2014 a na základe tejto zmluvy došlo k prevodu vlastníckeho práva na žalovaného. Bolo nesporné, že žalovaný neuhradil časť kúpnej ceny, na základe čoho bola dňa 10.10.2014 uzavretá medzi stranami dohoda o zaplatení pohľadávky a uznaní záväzku, na základe ktorej žalovaný sa zaviazal uhradiť časť záväzku v sume 8.000 eur v deň podpisu dohody priamym vkladom a zvyšnú časť záväzku vo výške 11.900 eur do 17.10.2014. Medzi stranami nebolo sporné, že časť kúpnej ceny vo výške 11.900 eur nebola doposiaľ žalovaným žalobkyňi zaplatená.

23. Súd prvej inštancie preto rozhodol správne, pokiaľ žalovanému uložil zaplatiť žalobkyňi sumu 11.900 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z tejto sumy od 18.10.2014 až do zaplatenia, pričom odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti (bod 19.).

24. Za správne považoval odvolací súd i rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť priznanú sumu do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, teda bez umožnenia zaplatiť priznanú sumu v splátkach, pričom prvoinštančný súd svoje rozhodnutie v tejto časti dostatočne odôvodnil (bod 23.).

25. Na základe ustálenej súdnej praxe je pri úvahe o určení lehoty na splnenie povinnosti alebo pri určení, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, nutné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu; súd musí prihliadnuť na osobné a majetkové pomery sporových strán, výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovaného, prejavenu snahu o plnenie záväzku žalovaným, dobu, po ktorej by umožnením vykonania plnenia v splátkach došlo k zaplateniu prisúdenej sumy s tým, aby nepredstavovala neúmerné zvýhodnenie dlžníka na úkor veriteľa, ako aj to, či povolenie plnenia prisúdenej sumy v splátkach neprimerane nezasiahne do majetkových pomerov veriteľa, pričom súd môže určiť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia; súd teda musí lehotu na plnenie určiť tak, aby jej dĺžka nepoprela samotný účel súdneho konania a v konečnom dôsledku viedla k odstráneniu právnej neistoty medzi sporovými stranami; záver súdu o splnení podmienok na určenie dlhšej lehoty na vykonanie plnenia ako tri dni od právoplatnosti rozsudku musí byť vždy náležite odôvodnený.

26. V prejednávanej veci žalovaný napriek uznaniu pohľadávky žalobkyne a uzavretí dohody o jej zaplatení, ktorú skutočnosť potvrdil i v odpore proti platobnému rozkazu s tým, že žiadal o umožnenie

zaplatenia priznanej sumy v splátkach, napriek možnosti začať splácať žalovanú sumu ihneď po obdržaní platobného rozkazu, tak neurobil, zostal pasívny, a preto podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky pre výnimku z pravidla povinnosti zaplatenia žalovanej sumy do konkrétne určenej lehoty od právoplatnosti rozsudku a bolo na úvahe súdu prvej inštancie, že s prihliadnutím na vyššie uvedené poskytol žalovanému aspoň lehotu pätnástich dní od právoplatnosti rozsudku.

27. Ďalšie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzanými stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009 a pod.). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, s ktorou sa už vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

28. Z dôvodu, že odvolacie dôvody žalovaného neboli opodstatnené a neboli zistené ani žiadne iné nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré by mal odvolací súd prihliadať z tzv. úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania, keď súd v spore len v nepatrnej časti neúspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, z dôvodu vecnej správnosti potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

30. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).